

ת"פ 40049/07 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 40049-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)
בפני כבוד השופטת רות שפירברג כהן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
פלוני (עוצר)
הנאשם

הכרעת-דין

כתב האישום ורקע:

1. נגד הנאשם הוגש ביום 19.7.20 כתוב אישום המיחס לו עבירות של **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב)** לחוק אiomim, לפי סעיף 192 לחוק, **היזק לרכוש בمزיד**, לפי סעיף 452 לחוק **וניסיון Shibush Mahali Mespet**, לפי סעיפים 244 ו-25 לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום, במועד הרלוונטי היו הנאשם והגברת י'ק (להלן: "המתלוננת") בני זוג שאינם נשואים, ולהם ילדה משותפת אחת, ילידת שנת 2017. בתקופה הרלוונטית התגורר הנאשם יחד עם המתלוננת, בביתה של המתלוננת ברוח' במגדל העמק (להלן: "הבית").

בכתב האישום נטען כי ביום 20.7.38 בשעה 3:30 Uhr, חזר הנאשם לבית, בו הייתה באותו עת המתלוננת, והחל לדפק בחזקה על הדלת על מנת שהמתלוננת תפתח לו. המתלוננת סייברה לפתחו לנאם את דלת הבית, והנאם איים עלייה בפגיעה בה שלא כדין, בכך אמר לה: "חכי, חכי, אני יודע שמהר את הולכת לעבודה, אנחנו נפגש, חכי מה יקרה לך", וזאת בכוונה להפחידה או להקניתה.

בהמשך לכך, נטען, יצא הנאשם אל מחוץ לבניין, והיזק לרכוש בمزיד, בכך שהחל לזרוק חפצים לעבר חלונות ביתה של המתלוננת, ובין היתר השליך מקל של מטאטא לעבר התריסים, ובמעשיו נשבר אחד החלבים בתריס חלון הסלון, וכן נקראה רשת חלון חדר השינה של המתלוננת.

לאור מעשי הנאשם, פנתה המתלוננת לבית המשפט בבקשת למתן צו הגנה, ובמסגרת ה"ט 15398-07-20 ניתנה החלטה האוסרת על הנאשם, בין היתר, ליצור כל קשר עם המתלוננת, וזאת עד ליום 14.7.20.

בתאריך 8.7.20, בשעה 20:15 לערך, שהתה המתלוננת עם בתה בגין שעשויים במגדל העמק. בסמוך לשעה 20:30, הגיע הנאשם לגן השעשועים, ניגש אל המתלוננת, הרים את בתם בידיו, והבת החלה לבכות. המתלוננת אחזה בבתם על-מנת להשיבה לידיה. המתלוננת, אשר חשבה כי הנאשם מפר את המצו, אמרה לו כי היא מתקשרת למשטרת. בתגובה לכך, עזב הנאשם את הבית, ו וחטף בכוח את הטלפון הסלולרי של המתלוננת מידיה |, וברח מהמקום. המתלוננת פנתה לגב' אדריאנה דניאל, ובקשה ממנו לתקשר למשטרת, והגב' דניאל עשתה כן. משחחין בכר הנאשם, חזר הנאשם אל המתלוננת ואל הגב' דניאל שהייתה לצידה. **הנאשם פנה לגב' דניאל, בזמן שהוא מדבר עם מוקד 100 של המשטרה, ואמר לה כי אין צורך בכך**, והשיב למתלוננת את מכשיר הטלפון הסלולרי שלה.

בתאריך 2.7.20, בשעה מדוקפת שאינה ידועה למאשימה, בבית, החל ויכוח בין המתלוננת ובין הנאשם סביר רצונה של המתלוננת כי הנאשם יעזוב את ביתה. במהלך הויכוח, החל הנאשם לצעוק ברחבי הבית, ואף נכנס לחדר השינה של הבית, בשעה שזו ישנה. המתלוננת ביקשה מהנאשם כי ייחדל מצעקותיו, כדי שלא יעיר את הבית, והוא בתגובה תפס בנהר נגד יתושים, כשהוא דולק, והשליך אותו לכיוון המתלוננת, ושותות הנר התפזרה בחדרה של הבית. אז, תקף את המתלוננת בכר שדחף את המתלוננת באמצעות ידיו על המיטה של הבית, וצבע אותה בידה. כתוצאה מדחיפת הנאשם הותחה המתלוננת בימיთ הבית, **ונגרכו לה שטפי דם** בידה וברגלה, כר על-פי הנטען.

מספר ימים עובר ליום 7.7.20, במועד מדוקיק שאינו ידוע למאשימה, בבית, החל ויכוח בין הנאשם ובין המתלוננת, סביר עניין עישון סמים על-ידי הנאשם בבית, בין היתר ליד הבית. המתלוננת ביקשה מהנאשם שיעזוב את הבית, והכנסה את בגדיו לשקיות, אותן הניחה בסמוך לדלת הבית. משחחין בכר הנאשם, קם לעבר המתלוננת ותקף אותה שלא כדין בכר **שחנק אותה באמצעות ידיו על צווארה**, ובאמרו לה: "את בחים לא תזרקי את הבגדים שלי" ודחף אותה באמצעות ידיו מסלון הבית לכיוון חדר המקלחת. הנאשם הניף את ידיו באוויר בצורה מאימת בכוונה לתקוף את המתלוננת באגרוף. המתלוננת ברחה לחדר המקלחת כשהנאשם הולך בעקבותיה. אז, תקף הנאשם את המתלוננת בשנית, שדחף אותה לכיוון המקלחון. כתוצאה מהדחיפה, פגע עקב רגלה של המתלוננת ברכפת המקלחון, ונגרם לה סימן אדום בעקב.

מספר ימים עובר ליום 7.7.20, במועד מדוקיק שאינו ידוע למאשימה, בית, ביקשה המתלוננת מהנאשם לעזוב את הבית, והחלה להוציא את בגדיו מחדש, כשהיא אומרת לנאשם שהוא לא רוצה אותו בביתה. בתגובה, השיב לה הנאשם כי הוא יחייה פה כי בא לו לחיות פה. מיד, התקרב הנאשם אל המתלוננת ותקף אותה בכר **שבעת עם רגלו בבטנה, וגרם לה לככים בבטנה**.

יריעת המחלוקה

3. הנאשם כפר באשמות נגדו. כפי שיבורה, הנאשם לא הרחיק עצמו מהתוארות בכתב האישום, אף אישר את חלקם של המעשים המិוחסים לו. ניתן לראות לדוגמה את דברי הנאשם בישיבה של יום 23.9.20, בה ניתן מטעם הנאשם מענה רצוני לכתב האישום, מפיו של בא כוחו באותו שלב עו"ד אבי מוסקוביץ. הסנגור אמר, בין היתר, שהנאשם לא שבר חלון עם מטאטה כפי שמייחס לו, ובשלב זה קטע הנאשם את דבריו וקרא: "**את זה אני לא מכחיש, אני כן שברתי את החלון עם המטאטה**" (עמ' 3 ש' 16). ואולם לצד הודהה בחלק מהعبירות, הנאשם כפר במעשים החמורים יותר שבכתב האישום, והכחיש כי הכה את המתלוננת או כי איים עליה. כפי שירחיב, הנאשם טען שהמתלוננת טפלה האשמות שואה נגדו ממניעים שונים, בהם רצון לגרום לមעצרו, רצון להנות מרkos ששייך לו לדבריו ואשר מצוי בביתו, או על רקע קנאתה כלפי .

יצוג משפטי

4. ראייתי לנכון לפרט בקצרה את השתלשלות העניינים שהובילו לכך שהנאשם יציג את עצמו בחלוקת המשפט, לרבות בסומו. את הנאשם יציג בהליך המקביל שלושה סנגורים מטעם הסנגוריה הציבורית. כל אחד מעורכי הדין בתורו ביקש לשחרר מייצוג עקב אי שיתוף פעולה ויחס לא נאות של הנאשם לבא הכוח.

תחליה יציגו עו"ד אבי מוסקוביץ. בהמשך, בישיבת ההוכחות הראשונה, מיום 7.12.20, יציג הנאשם בידי עו"ד שלומי טדרי, ואולם באותה ישיבה, ביקש עו"ד טדרי להורות על שחרורו מייצוג בשל התנהגות בלתי הולמת של הנאשם באותה הישיבה והעדר שיתוף פעולה מצדיו, ולאחר שניתנה התראה והזדמנות נוספת לנאשם, הודיעו על שחרורו של עו"ד טדרי מייצוג הנאשם כמボוקש. בהמשך אותה הישיבה יציג הנאשם את עצמו. עניינו של הנאשם הופנה לסנגוריה הציבורית לבחינה נוספת של אפשרות מינוי סנגור שלישית, ובהודעה מטעם הסנגוריה הציבורית וכי אין אפשרות להעמיד לרשותו סנגור שלישי, אחר, שיציגו. מאפשרת יציגו על-ידי הסנגוריה הציבורית וכי אין אפשרות להעמיד לרשותו סנגור שלישי, אחר, שיציגו. לפיכך, בישיבת ההוכחות מיום 24.12.20 יציג הנאשם ביקש הישיבה בิกש הנתבע לו סנגור מהסנגוריה הציבורית, והתחייב לשתף פעולה עם הסנגוריה הציבורית.

בישיבת 18.1.21 יציג הנאשם על-ידי עורך דין שלishi במספר, עו"ד ניאר עבד, אף הוא מטעם הסנגוריה הציבורית, ואולם בישיבת 16.2.21 ביקש גם סנגור זה לשחרר מייצוג הנאשם, והנאשם מסר לפרטוקול כי אינו מעוניין ביצוג וכי יציג את עצמו. בעת שיציג עצמו, נעשה כל הנitin כדי להקפיד על כך שהגנתו של הנאשם לא תתקופח. הודיעו לא פעם לתובע להציג בפני הנאשם חומרה חקירה, כדי להבטיח שהנאשם יבין כהלה את מהלך המשפט (ראה לדוגמה עמ' 22 ש' 20). בשלב מסוים, הנאשם ביקש שימונתו לו סנגור לשלב הסיכומים (עמ' 44), ואולם, כאמור, הסנגור שמונה לו בהמשך לבקשתו זו, הסנגור השלישי, עו"ד עבד, השחרר אף הוא מייצוג. בסופו של דבר הצהיר הנאשם כי הוא מותר על סיכומים מצדיו (עמ' 60).

5. מטעם התביעה העידה המטלוננט, י"ק, וכן העיד אביה ו'. העידה השכנה הגב' רחל שטרית, ועוברת אורח, הגב' אדריאנה דניאלי, שהייתה עדה לאירוע שהתרחש בגין המשחקרים. בנוסף, העידו שוטרי תחנת מגדל העמק שביצעו פעולות חקירה. הוגש צילומים מהדירה וכן צילומיי המטלוננט, עימות מוקלט שנערך בין המטלוננט לנאים, דוחות פעולה של שוטרים אשר הגיעו פעמיים עקב קריאה למוקד 100 של המשטרה, חוקיותו של הנאשם, שנחקר ארבע פעמים, ודוחות נוספים לגבי פעולות חקירה לא מעטות.

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם בלבד.

דין והכרעה

6. לאחר ששמעתי בפני את העדים ועינתי במוצגים, מצאתי כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק את אשמתו של הנאשם בעבירות המียวחות לו. מצאתי את המטלוננט, שעדותה מהוות מטבע הדברים את לבה של המסתת המרשעה, כראוי לאמון מלא. עדותה של המטלוננט, מעבר להופעתה המשכנעת בבית המשפט, נתמכת בחיזוקים מוחשיים, בהם צילומים בבית, שבו הצבעה על הנזקים שעשה שם הנאשם, שם שזרה את חלקו של העבירות. חיזוק נוסף לעדות המטלוננט נמצא בעדותו של אביה, ובראיות נוספות. להבדיל, גרסת הנאשם ועודתו לא עוררו אמון, ובחלקים מרכזיים בדבריו, אף האירו אותו באור שליל, עד כי מצאתי בדברים שאמר ובהתנהגו מושום חיזוק ממשי לטענותיה של בת הזוג, ולטענות כתוב האישום.

7. המטלוננט, י"ק, צעירה בת 24, העידה כי בהווה היא מתגוררת במגדל העמק עם בתה בת 3.5, ומתפלת בקשיים לפרנסתה. את הנאשם תיארה כ"בן זוג לשעבר", אותו היא מכירה כ- 4 - 5 שנים, "לצעריו" כך דבריה (עמ' 17 ש' 22). נימטה לפני הנאשם הייתה לאור עドותה, שנייתה על פני שתי ישיבות, נימה מרירה, של מי ששבעה סבל ביחסים הזוגיים. נשנשלה בפתח עדותה אם הנאשם הוא אבי בתה, השיבה בזיכרונות שאיןיה יודעת, למרות שהדבר אינו בחלוקת וברור הוא כי מדובר בילדה משותפת של השניים. יחד עם זאת, בחלקים שונים של עדותה ניכר היה על המטלוננט כי אינה אדישה לנאשם, וכי נימטה ה כועסת לפני מקורה בפגיעה שפגעה בה, וביחסו השלילי הממושך לפנייה, ולא להבדיל על רקע סלידה מהנאשם או נקמה מתוכננת בו. ראה לעניין זה כדוגמא את נימטה בחיקורתה הנגדית עמ' 36, שם העידה כי דאגה לנאים כשהיא עצור, עד כי חששה שיפגע בעצמו, ואף שוחרה עם אחותו לברר שמצו טוב בעת שנמצא במעצר (36 ש' 30).

8. המטלוננט העידה כי הדירה במגדל העמק אינה של הנאשם, וכי היא שכרה את הדירה עצמאית. מדובר בטענה שהנאשם אינו מכחיש, שכן הוא אישר כי לא השתתף בשכר הדירה (עמ' 53 ש' 24), וכי ה策רף למטלוננט להציגו שם לאחר שהשתחרר ממאסר קודם. הטענה כי המטלוננט הנה זו

המחזיקה בדירה אף נתמכה בחוזה השכירות (ת/29) הרשום על שם אביה של המתלווננת מר ו'ק. המתלווננת העידה כי מערכת היחסים שלה עם הנאם, אשר התגורר בשלב מסוים עמה ועם הילדה בדירה, הייתה מערכת אלימה וחסרת תקשורת (עמ' 26 ש' 27), והעידה כי הנאם לא השתף כלל בהוצאות הבית, חרב הבטחות לעשות זאת, התרועע מוחץ לבית כל הזמן, לא בילה כלל עמה ועם בתם, השתמש בסמיים בעצמו ועם אחרים בביתו, ונרג בה בזול (ראה לכל אורך עדותה ולדוגמא בעמ' 27 ש' 19).

.9. המתלווננת מסרה לאורך עדותה את כל העובדות המצוינות בכתב האישום.

לגביהו הראשוני - המתלווננת העידה כי הנאם יצא בלילה עם חברים. בשיחה ביניהם בטלפון היא מסרה לו כי אם ייחזר אחרי השעה 3:00, שלא ייחזר הביתה. הנאם, לדבריה, השיב לה כי לא ייחזר הביתה וצחק עליה. הנאם הגיע לבית, אחרי השעה 00:30, ודף בדלת, אך היא סירבה לפתח לו. הנאם המשיך לדפק על הדלת וצרח, וכן התקשר אליה וצעק עליה בטלפון כי תוכזיא לו בגדים ונעלמים שיוכל ללבוש לעובודה. המתלווננת השיבה לנאם כי היא פוחדת, וכן "אני מצטערת אני רואה איך אתה מתנהג ואני לא מוציא אותה לך". לאחר מכן הנאם דפק בחלון חדרה, ובחלון חדרה של הבית, **פגע בתריסים וקרע את הרשתות**. המתלווננת צלצלה לאחר מכן למשטרתה. כשהגיעו השוטרים, הנאם ברוח מהמקום (עמ' 18, ש' 1-18).

בהמשך ציינה כי הנאם צעק מבחוץ "**חci חci אני יודע שמחר את הולכת לעבודה**" וקיים אותה, וכן אמר: "**אנחנו ניפגש, חci מה יקרה לך**" (עמ' 19, ש' 1-5).

המתלווננת חזרה וציינה כי לא פתחה בפני הנאם את הדלת, והתקשרה למשטרתה, לאחר שאמר לה "חci, חci אני יודע שאתה הולכת בבוקר לעבודה", והוא תפסה את הדברים כאיום כלפייה (עמ' 23, ש' 13-11).

כשהתבקשה לתאר את הנזקים שנגרמו כתוצאה מההנוגות הנאם ציינה המתלווננת כי הנאם זרק מקלות והכה עמו על חלונות חדרי הבית, שבר טריס אחד, קרע את הרשתות וזרק פומלות (כל הנראה במקרה אחר) (עמ' 25, ש' 28-32).

עוד ציינה, בחקירה הנגידית, כי פחדה מן הנאם וחשה מאוימת, וכי בעקבות הדברים הילדה התעוררה והחלה לבכות, והנאם נתקן את החשמל בבית, והוא ישבה בחושך (עמ' 33, ש' 3-7).

.10. **איורע שני** (יקרא להלן: "**איורע מגרש המשחקים**") ביום לאחר מכן, בשעה שמונה בערב, מסרה המתלווננת בעדותה כי יצאה עם בתה **למגרש משחקים** ליד ביתה. הנאם הגיע למקום ברכזה, הרים את הילדה, והיא נבלה והתחילה לבלוט. המתלווננת לקחה את הילדה מן הנאם, ואמր לו שהוא הוציאה נגדו צו, ושיעזוב את הילדה, לאחרת תתקשר למשטרת. צו ההגנה שניתן ביום 7.7.20 הוגש כראיה לחיזוק דבריה של המתלווננת (ת/29ב). מובהר כי הנאם לא ידע על קיומו של הצו עד אותו רגע, ואולם המתלווננת סקרה שהצוו מחייבו להתרחק, וכי הוא מפר אותו. המתלווננת העידה כי היא החזיקה את הילדה בידי אחת וטלפון בידה השניה. אישא שהייתה במקום באה לעזרה לה. **הנאם חטף**

מידיה את הטלפון שלה וברוח עמו. היא ביקשה מהאישה שהייתה במקום כי תתקשר למשטרה כי יש צו האוסר על הנואם להתקרב אליה. לאחר מכן, שכנהה, רחל, ניסתה לשכנע להתפיס עם הנואם (עמ' 18, ש' 19-32).

כן השיבה לנואם בחקירה הנגדית כי נבהלה מהתנהגותו, והילדה נבהלה עוד יותר.

כשהנאם אחז בילדה היא התquila לצרוכו, והמתלוננת אמרה לו כי אם יגע בה או בילדה היא תתקשר למשטרה, עד שהגיעה למקום אישת בשם אדריאנה (עמ' 37, ש' 3-15).

עדת הتبיעה אדריאנה דניאל תומכת בגרסת המתלוננת לגבי האירוע בגין המשחקים, ועל כך בהמשך.

11. אירע שלישי המתלוננת מסרה בעדותה גם כי באחד הימים, נכנס הנואם לחדרה של הבית בזמן שהבת ישנה, והמתלוננת ביקשה שיצא מהחדר. הנואם אחז בנויר נגד יתושים, בעודו דולק, והשליך אותו. לאחר מכן, הוא דחף את המתלוננת לעבר המיטה של הבית, עד שנגרם לה שטף דם, וכן צבט את המתלוננת בכתפה (עמ' 25, ש' 1-4, 17-18, 22). כשנשאלה מתי התרחש אירע זה השיבה המתלוננת כי זה היה כשבוע לפני האירועים שקדמו למעצרו של הנואם (עמ' 28, ש' 1).

12. אירע רביעי באחד הימים, על רקע ויכוח בין המתלוננת ובין הנואם בשל רצונה של המתלוננת כי הנואם יצא מהבית, אספה המתלוננת את בגדיו של הנואם בשקיות והניחה אותם מחוץ לדלת. הנואם אמר למתלוננת "את לא תזרקי לי את הבגדים", **חנק אותה והכה אותה באגרוף**. כשנשאלה מתי התרחש אירע זה, ציינה המתלוננת כי זה היה ממש באותו התקופה בה התרחשו האירועים שהובילו למעצרו של הנואם (עמ' 19, ש' 32-33, עמ' 20, ש' 2).

13. אירע חמישי המתלוננת העידה כי באחד המקרים, בבית, לאחר ויכוח בנוגע לרצונה של המתלוננת שהנאם יצא מהבית, הנואם **בעט בחזקה בבטנה**, והניף את ידו כלפי הנקות אותה במכת אגרוף. המתלוננת ברחה לכיוון המקלה, והנאם **דחף אותה לכיוון המקלה** ונגרם לה שטף דם ברגלה. כשהתבקשה להתייחס לסרטון T/28, שאליו ATIICHIS בהמשך, ושבו מתועד הנואם, לדברי המתלוננת, **צורך סמים בבית ליד הילדה**, ציינה המתלוננת כי ביקשה ממנו "לא ליד הילדה", שכונתה כי בקשה שהנאם ימנע שימוש בסמים בתוך הבית ליד הפעוטה (עמ' 19, ש' 14-20; עמ' 24, ש' 31-32). המתלוננת העידה כי הנואם התעלם מדבריה, וכפי שיווא בהמשך, ניכר הסרטון, שהמתלוננת צילמה, כי הנואם התייחס לבקשתה בבוז ובהתעלמות.

בהמשך ציינה כי באירוע "עם המקלה", היא אספה את בגדיו של הנואם וארצה אותה בשקיות וביקשה כי יעצוב את הבית. **הנאם חנק אותה, והשליך אותה על הרצפה**. המתלוננת קמה מהרצפה והחללה לבכות. הנואם הניף את אגרופו בתנועה מאימת לעברה, אז היא רצתה למקלה. הנואם רדף אחריה, והוא **נפלה וקיבלה מכח בעקב** המתועדת בת/22. היא ציינה כי האירועים כולם התרחשו "בזמן האחרון" (עמ' 26, ש' 3-8).

.14. כששאלה מתי התרחשה הביעיטה בבטן, לא זכרה המתלווננת לומר מותי, אלא רק כי זה היה באחד הריבים שבhem ביקשה מן הנאשם לעזוב את הבית, וכשהיא ארזה את בגדיו הוא בעט בבטנה, אף **לקח את בגדייה מתוך הארון והשליך אותם דרך החלון**, כשהיא מבקשת ממנו להפסיק. המתלווננת ציינה כי זה היה לפני האירוע שבמהלכו התקשה למשטרה (עמ' 26, ש' 11-26; עמ' 28, ש' 2-10).

.15. המתלווננת מסרה כי מערכת היחסים שלה עם הנאשם התאפיינה באליומות פיזית ומילולית מצדיה, כי בתקופת היכרותם הנאשם עישן סמים בבית (עמ' 19, ש' 6-8). המתלווננת ביקשה מה הנאשם מספר פעמים לצאת מהבית בשל התנהלותו, אך הוא סירב לצאת מהבית. המתלווננת מסרה בעדותה "**אני לא יכולה להוציא אותו בכוח כי הוא גבר ואין לי את הכוח להוציא אותו**" (עמ' 19, ש' 15-21). לדברי המתלווננת, לא שיתפה אחרים בכך שהנ帀ה תקף אותה, ומכיון שהוא אבא של הילדה (עמ' 20, ש' 4-8). המתלווננת הוסיפה כי בכל פעם שהייתה מגRESET את הנאשם מהבית, הוא היה מביב באחת משתי דרכים - או שהיא מתעלם או שנגה באליומות, וכשהלא הייתה פותחת לו את דלת הבית, היה מנתק את החשמל בבית עד שהיא פותחת לו (עמ' 24, ש' 20-21).

.16. המתלווננת התייחסה לטענות הנאשם על כך שגם היא הייתה תוקפנית והרימה ידיים עליו. לעניין זה, המתלווננת אישרה כי היו בין בגין ובין הנאשם "ריבים" אבל הנאשם היה אלים יותר, והוא לעתים נהגה לדחוף אותו מעל פניה. לדבריה, כאמור, הקשר שלהם היה אלים ולא בריא. המתלווננת, קטנה קומה וצנומה, העידה כי היא בחורה ולא יכולה להכאב לגבר, לדבריה, והוא גדול ממנה. לכל היותר, היא הגנה על עצמה (עמ' 25, ש' 24-27). המתלווננת ציינה כי "היתה אליו מושך ברקע, לא הייתה תקשורת. אני לא רציתי להמשיך את זה, כל פעם שביקשתי ממנו שיילך הוא התעלם או היה אלים, דחף אותו, חנק אותו, בעט לי בבטן גם" (עמ' 3-10). עוד ציינה כי "הו הרבה אירושים קטנים כאלה ואלימים ולא נעימים" (עמ' 26, ש' 28). המתלווננת ציינה, בחקירה הנגידית, כי ציפתה לאחר שתיוולד בitem, היא והנ帀ה יפסיקו השימוש בסמים וחיו כמשפחה (עמ' 29, ש' 10-13). כן ציינה כי הנאשם לא נתן לה לעבוד (עמ' 31, ש' 15-16).

בחקירה הנגידית הוסיפה המתלווננת וטענה כי הנאשם שבר את הדלתות והמנורות בחדר השינה המשותף שלהם, והכחישה כי ניסתה לפגוע בהם (עמ' 30, ש' 11-12).

.17. כמו כן על טענת הנאשם כי המתלווננת הייתה תוקפנית, וכי עסעה על הנאשם (באופן שלדבורי הניע אותה לטפל עליו אשמת שוא), השיבה המתלווננת כי אכן עסאה עליו, ולא רצתה שיהיה בבית, אך בשביל זה "לא שוררים חולנות ולא בועטים בדלת". ציון כבר כתע כי בשלב זה השיב לה הנאשם (שחקר אותה בעצמו בחקירה הנגידית) - "**את צודקת, אני מצטער**" וביקש את סלחתה (עמ' 31, ש' 14-12).

עוד מסרה בחקירה הנגידית כי באירוע שבו הזמין משטרה, הנאשם אמר לה להזמין משטרה (ה הנאשם טען זאת והוא אכן אישרה כי כך עשה) אך היא לא עשתה זאת מיד, משום שפחה ממנה (עמ' 31, ש' 17-23), ופחה לפתחו לו את הדלת (עמ' 32, ש' 3).

כן צינה כי בכלל, כשהנאשם הרכיז לה הייתה אמורה לו כי תתקשר למשטרה, אך פחה לעשות כן, משום שהוא אבי ביתה (עמ' 32, ש' 25-26).

18. חקירתה הנגידית של המתלוננת נוהלה כאמור על ידי הנאשם, שהיה אז ללא ייצוג. הנאשם והמתלוננת, שביניהם נערך עימות משטרתי בעת החקירה (ראה ת/5), ביצעו למעשה עימות נסף, אורך וחוי, גם באולם בית המשפט, כשהנאשם ניהל את חקירתה הנגידית מתא המ叙述 שבאים בדיונים. בני הזוג התעמדו זה עם זו, עד שבשלב מסוים הערתו על התנהלותם, והוריתו על ניהול החקירה אפקטיבית מצד הנאשם, ולמתלוננת נאמר שתפסיק להתפרק (עמ' 36 ש' 9). המתלוננת הטיצה בנאשם, בחקירה הנגידית, כי הוא היה אלים כלפיו, וכי הוא גבר ואם הוא מכח אותה הוא יכול גם להרוג אותה, והוא חלשה ממנה (עמ' 33, ש' 22-24). יחד עם זאת המתלוננת לא שלהי יתכן והדפה את הנאשם מעלה פניה (ש' 26).

19. הנאשם שאל את המתלוננת אם יכול להיות שהיא מתארת מקרה ייחיד ככמה מקרים - והוא השיבה בשילילה, כי מדובר במספר מקרים ספציפיים (עמ' 34, ש' 13-22). המתלוננת עמדה על פרטיו עדותה, על ריבוי המקרים ועל המעשים, והגiba עניינית לשאלות התקיפות שהנאשם שאל אותה.

20. כאמור, עדותה של המתלוננת מרימנה בעניין. יש לציין כי הנאשם, חרף התקשתו הכללית את רוב המិוחס לו, התבטה בפני החקירה אורית אברג'ל, שבעצמה מס' פועלות חקירה בתיק, לגבי המתלוננת כי היא ילדה תמיימה שאין לה שקר, בניגוד אליו, הידוע לשקר (ראה מזכיר החקירה ת/38 מיום 20/7/2016). אני שותפה לرسם זה, שבא מפנוי של הנאשם עצמו, לגבי המתלוננת. מצאתי כי בעדותה בבית המשפט, וגם ובעיקר באותו עימות ממושך עם הנאשם בחקירה הנגידית שחקר אותה, מאופיין דברי המתלוננת בסימניאמת בולטים. ראיתי בפני עצירה שגישהה ישירה ובלתי מתחכמת, שהעידה מדם לבה, ללא שמחה לאיד, ולא סימנים לנקנות או רצון להרע.

21. חלק מטענותיה של המתלוננת מגובות בראיות חייזיות חפזיות וחוזיות תומכות. החבלה שברגלה, אותו שטףدم שנגרם לה לדבריה כשהנאשם דחף אותה למקלהת, הזכור **בעדותו של אביה של המתלוננת** ו', שהיעיד כי ראה את הכתם, ושאל את בתו לגבי. המתלוננת השיבה לאביה כי קבלה מכחה מהשולחו, ורק בדיעד, אחרי התמונה במשטרה, הבין האב כי הנאשם היה זה שגרם לחבלה לבתו מספר ימים קודם (עמ' 39 ש' 29). גרסת האב תואמת את גרסתה של המתלוננת עצמה, שהיעידה כי נמנעה בזמן מלערב אנשים באylimות של הנאשם כלפיו, בשל היותו אבי ילדתם. את עדותו של יק מצאתי אמינה. האב העיד בחקירה הראשית עדות מצומצמת, משנשאל מטעם המשימה לגבי החבלה ומספר עניינים מצומצם נוספת. לעומת זאת, בחקירה הנגידית שחקר אותו הנאשם, שאל הנאשם את האב ויק שאלות בלתי ענייניות וקונטראיות שהעלו את חמתו של העד. ניכר כי בשלב זה גבר עשו

של האב על הנאשם, ובمعנה לשאלותיו, הטיח ב הנאשם עובדות וטعنות נוספת. האב הצהיר כי ביקש לעזרו לנאשם ונתן לו מקום לישון בביטו בתקווה שייחלץ מועלם העבריינות (עמ' 41 ש' 27), ואולם, אף העיד, הנאשם עסוק בסחר בשםים בכל מקום שבו הוא נמצא, כולל בדירת המגורים של המתלוננת במגדל העמק (עמ' 42 ש' 1).

עוד העיד ו"ק כי בתו הייתה מתקשרת אליו, לגבעתיים שם הוא מתגורר, ומודוחת שהנאשם הגיע הביתה ונתקлик לה את החשמל כתגובה על כך שלא נתנה לו להיכנס (עמ' 43 ש' 14).

הדברים, שנאמרו באופן ספונטני, כדי לשלו טענות שהנאשם הציג ואשר עוררו את כעסו של האב, עוררו אמון.

הנאשם, ששמע את טענותיו של האב, **לא הבהיר ממש, אלא רק שאל** כך:

"אם הייתה שומר עליה היא לא הייתה עם אחד כמווני"

והאב מר ק' השיבו:

**"נכון, אני אעשה הכל היום כדי שהיא תשתנה, כמה פעמים דיברתי אtex ובקשתי ממך להפסיק
ושתעשה חיים חדשים" (עמ' 42 ש' 7)**

מצאתי כי עדותו המהימנה של האב תומכת בגרסת המתלוננת ומחזקת אותה.

.22. חקירותו של תיק זה החלה בשיחה של המתלוננת למשטרה ביום 7.7.20 שעה 03.38 לפנות בוקר, שבה הדיעה כי בן הזוג שלה כיבת לה את החשמל, זורק דברים וצועק. השוטרת נוי דסה, שהגיעה עקב הקרייה, קיבלה מהמתלוננת את גרסתה הראשונה והענין הונצח במצולמת גופ (ראה דוח ת/1). השוטרת שוחחה עם הנאשם בטלפון אך הוא לא שיטף פעולה ולא הגיע על אף שהتابקש. התרשומות מהמתלוננת בזמן אמרת מטה, מדווחת לשוטרים ומתארת באישוןليل את האירוע האחרון, בעטיו העזיקה משטרה - מוסיפה למהימנותה.

למחרת, 8.7.20, הגיעו לביתה של המתלוננת החוקרת אלמוג יניב (מצרף ת/22). רגלה של המתלוננת, ועליה החבלה צולמה, ובនוסף צולמו החבלות שגרם הנאשם, על פי גרסת המתלוננת, לתריסים ולרשאות, על ידי השלכת חפצים ופגיעה מלמטה עם מטה. בנוסף, בתום, המתלוננת הראתה את הנר הירוק בחדרה של הילדה, אשר הנאשם השליך לדבריה באחד מהמקרים, ושהשעווה שלו טפפה על השטיח, הקיר והטליזיה (מצרף ת/22). מדובר בראיות חפציות, המוכיחות את גרסת המתלוננת, שנאספו בהצבעה שלה.

.23. הנאשם והמתלוננת נפגשו לראשונה בחיפה, לפני למלחה מרבע שנים, בעת שהמתלוננת הייתה עוד לא בת 20, ושהתבה במסגרת הוסטל כלשיי לנערות. הנאשם לא הסתייר, והעד ביזמתו, חרף הבירה שקיבל על כך שלא מקובל לחשוף עבר פלילי של הנאשם במשפט פלילי אחר, כי באותה תקופה עסק בסחר בשםים. בעת עדותה של המתלוננת בחקירה נגדית, שאל אותה הנאשם שאלות פולשניות לגבי עברה, במטרה ברורה להכפייה, עד שהויה לו להתמקד בשאלות ענייניות בלבד (עמ' 28 ואילך).

התרשמתי כי המתלוונת, לכל אורך עדותה וגם בשלב החקירה הנגדית התוקפנית, דבקה באמת. מדובר בצעירה, שנכרכה בזוגיות עם אדם אשר אינו מסתיר את אורת חיו העבריני, ואשר במידה מסוימת בחיו, שכללו אותה עת סחר בסמים, ובמהמשך גם מסר משמעותי בגין עבירות סמים. המתלוונת העידה כי כשנכנסה להרין עם תינוקת משותפת, הבטיח לה הנאם לשנות דרכיו (עמ' 29), ואולם את הבטחותיו לא קיים. החקירה הנגדית, אשר הייתה, כפי שכבר ציין, מעין עימות סוער ומומש בין השניים, הבהירה את כנותה של המתלוונת, ואת הידרה של הגזמה או כוונה להזיק לנאים. שוב ושוב הטיחה בנאשם, כמונה לשאלותיו המתריסות, את טענותיה כי הרס את הבית (עמ' 30 ש' 21) כי עשה חורים ברשותם ובתריסים (עמ' 32 ש' 5), כי היה אלים ובוגדי והלך עם זונות (עמ' 32 ש' 16) כי נמנעה מהתלון עליו בזמן אמרת שהכחאה (עמ' 32 ש' 31), כי תקף אותה כתגובה על דרישתה שייצא מהבית (עמ' 34 ש' 31), ועוד דוגמאות לארוך החקירה לכך שהמתלוונת עמדה על עמדתה.

טענת המתלוונת לפיה הנאם נהג לצורך סמים בבית, ליד הילדה, מגובה בסרטון, אשר המתלוונת הסריטה בטלפון שלה, ושהוקן בבית המשפט (ת/28). הסרטון נראה הנאם היטב מעשן "באנג", ליד הילדה. המתלוונת מלווה את האירוע בمعنى קריניות, על התנהגוותו, על עישון הסמים ליד הילדה, ועל כך שהנאם מזלזל ולא חdal. הנאם, בעדותו בבית המשפט, שהיתה בחלוקת הגדל בלתי אמונה, טען כי מדובר בעישון טבק, ולא בסמים (עמ' 56 ש' 9). זו נקודה שבה נטישתו של הנאם שלא להיעד אמרת בולטת במיוחד. הסרטון מדבר כאן בעד עצמו, וזאת לא רק כי רואים בו עישון אשר ניכר לגביי כי בסמים מדובר, אלא גם כי הנאם, ששמע את המתלוונת מטיחה בו כי הוא משתמש בסמים, רק מח'יר, ואין טורח כלל להכחיש את הטענה. בנוסף, במשטרת שנחקך בעניין, הנאם אישר למעשה כי הוא משתמש בסמים וכשנשאל אם הוא מעשן סמים ענה: "**mdi פעם אני מעשן, כי אני יודע שכבר ראיית את הסרטון**", אך המשיך: "**mdi פעם אני שם טבק ב厰חה ואני מעשן את זה**" אני מעדיפה את גרסת המתלוונת, המוגבה הסרטון מובהק, לפיה הנאם עישן למורת רוחה סמים בבית, ליד הילדה, על פני גרסת הנאם כי מדובר בטבק אותו עישן באמצעות באנג. בעיקר שוכנעתי מהסרטון בזלזול הקשה של הנאם בזוגתו, ובהתעלמות מתрисה מבקשת לגיטימית שלא יעשן סמים ליד הילדה הפעוטה.

25. המתלוונת לא הסתירה, בمعנה לשאלותיו של הנאם, כי כעסה כלפי נובע, בין היתר, מכך שחשדה בו כי אינו נאמן, כי לא בילה כל בית עם בתם ועמה, והעדיף תחת זאת להתרועע עם אחרים, לעשן סמים, לדבריה גם לבנות עם נשים ועם זונות (לדוגמא עמ' 34 ש' 9). במצג ת/23 תועדו הודיעות טקסט של המתלוונת לנאם מסוַף חדש יוני ותחילת חודש يول' 2020, שבהם הודיעה נחרצת כי לא תכניס את הנאם הביתה, בלבדיו בטויים דוגמת: "אני שונאת אותך" או "לך לישון אצל רחל הזונה". יחד עם זאת, לא מצאתי בדברים אלה תמייה בטענת הנאם כי המתלוונת העלילה עליו מתוך תסכול על יחסו אליה, וכי אכן טפה תלוות שווא לגביו אלימות. כנותה של המתלוונת ניכרת לאורך כל עדותה, ושוכנעתי בדבריה על כך שהנאם נהג בה בזולול, ואף הכה אותה כפי שתיארה, באותו מקרים ספציפיים.

26. ניכרו בגרסת המתלוונת מתיינות ודיוק. גרסה חפה מסימני הגזמה, ואין בה מאפיינים של עלילה, דוגמת דרמטייזציה או יהוס מעשים נעדרי קוונטקט של מקום או נסיבות סובבות. כל אחד מהמקרים

המתוארים על ידה מייחס לנאים התנהגות אלימה מוגבלת, דוגמת דחיפה, מכח בבטן, חניקה במקורה אחד, היזקם לא מהחמורים, תוך השלתה חפצים, שימוש במטאטא או השלתה פומלה. מדובר בתיאורים אמינים, שנמסרו באופןו אותנטי ועקבי, בהודעות משטרה, אשר לא הוציאו כלל לגבי סתרות, בעימות מצלום, ובחקירה נגדית ממושכת.

.27 גרסת המתלוננת על כך שבאיורע בגין השעשועים הנאים חטף ממנה את הטלפון מגובה בעדותה של עדת התביעה גבי אריאנה דניאלה, שבילתה באותו גן עם בנה, ונרתמה לעזרת המתלוננת, אותה לא הכירה כלל, שהייתה נסערת, וצעקה כשהנאשם בא אליה. העודה העידה כי ראתה את אותו אדם, אשר כת עת מוסכם שהוא הנאים, לוחץ למATALוננת את הטלפון, וכי המתלוננת צעקה לה: "הוא חטף לי את הטלפון, בבקשת תקשירי למשטרה" (עמ' 37 ש' 33). העודה נענתה לבקשת המתלוננת, ואכן החלה לחיגג, ובשלב זה אמר לה הנאים שלא להתקשר, כי הוא רק רוצה לדבר עם המתלוננת (שם ש' 3). העודה העידה כי במפorsch כי ראתה את הנאים מתרחק מהמקום עם הטלפון ביד (עמ' 38 ש' 26). עדותה של העודה מעוררת אמון, ואין כל טענה כי יש לה אינטראס בלתי ניטרלי להזיק לנאים. עדותה, המשתלבת היטב בגרסת המתלוננת, סותרת את טענותו הבלתי אמינה של הנאים על כך שהטלפון הגיע לידי בטאות, אחרי שהמתלוננת פגעה בידו, שבה הוא סובל מחבלה נושא (עמ' 55 ש' 6).

.28 גם שכנתה של המתלוננת העודה רחל שטרית, תמכה בעדותה, וזאת למרות שבאופן מובהק מדובר במי שקרובה לנאים, שהנו חבירו של בנה, יותר מאשר למתלוננת. העודה העידה, לאחר שזכרון רוען ע"י ב"כ המאשימה, כי היא פנתה למתלוננת כשפגשה אותה בגין השעשועים, והציעה לה להשלים עם הנאים, אחרי האירוע שהתרחש יומם קודם, בו הנאים נעדר מהבית, כי היה אצל גב' שטרית, ומואחר יותר בילה עם חבריו. המתלוננת ענתה לעודה שטרית כי הנאים שבר לה תריסים, כי הכה אותה, וכי אינה רוצה אותו עוד בקרבתה בשל היותו אדם אלים.

.29 לעומת זאת, לעומת זאת, עוזמת המתלוננת, אשר עדותה אומצה על ידי במלואה, ואשר גרסתה נתמכה בריאות של ממש, הנאים הותיר בגרסתו רושם בלתי אמין כשהכחיש אלימות כלפי המתלוננת. במקרים אחרים, לא מעתים, תאמה גרטסו את גרסתה. מצאתי כי הנאים בחר "לפזר" לאורך עדותו נקודות בהן אישר פה שם חלק מהמייחס לו, ואילו את החמורים שבמיעדים הכחיש. כך לדוגמה ניתן להצביע על כל שהנאשם הודה שצבר את המתלוננת (עמ' 25 ש' 6), שבר תריס (עמ' 26 ש' 1), זرك את הבגדים שלה כפי שתיארה (עמ' 26 ש' 16), כיבה את החשמל בדירה בעת שלא נתנה לו להיכנס (עמ' 54 ש' 18), ואף התנצל על מעשיו (עמ' 31 ש' 12).

.30 לגבי הלילה נשוא המקרה הראשון המתואר בכתב האישום, הנאים העיד כי השכונה רחל שטרית קראה לו לתקן משהו אצל שכנתה, וכי הلن אליה מיד אחרי שוחר הביתה מהעבודה, ונשאר עד השעה 22.00. המתלוננת כעסה על היעדרו, כתבה לו הודעות וKİLLAH, ואחרי שוחר הביתה, הייתה כעסוה, והוא יצא וישב עם חברים עד השעה 02.00, ו"שתיו והייתה היולדה" (עמ' 54 ש' 5). שוחרר, לא הסכימה המתלוננת להכנסו, והוא כיבה לה את החשמל, ושבר תריס, שהיה כבר קודם שבור, באמצעות

מקל. בסופו של אותו אירע זרקה לו המתלוונת לדבריו פריטי לבוש שיילך לעובדה. הנאשם הכחיש כי איים על המתלוונת כמיוחס לו (על אף שיזיק לה למחמת).

.31 את האירוע למחמת, שהתרחש בגין המשחקים, הנאשם תיאר באופן תמים, והעיד כי רצה רק לבנות עם בתו, שאיתה ראה עם אמו, ואז המתלוונת צעקה שיש לה צו הגנה והטלפון שלה הגיע ללא כוונה לידיו. איןנו מותנט אמון בעדות הנאשם. הואאמין לא ידע באותו שלב כי המתלוונת הוצאה צו הגנה, אך ידע היטב על התקורת מלילה קודם, שבו המתלוונת מנעה את כניסה לדירה. הנאשם אף קיבלโทรศפט טלפון מהמשטרה שהזמין אותה לתת את גרסתו וכן ידע שהוא מבוקש (ראה עדותה של השוטרת דסה, כמפורט לעיל), ולמרות כל זאת, בחר לדבריו להגיע אל המתלוונת בשקט, מאוחרה, ולהפתיע אותה בגין השעושים (עמ' 55 ש' 3). התנהגותו של הנאשם מעידה על התגרות במתלוונת, ועל כוונתו להפר את שלוחתה ולהוכיח לה כי לא יעצוב אותה. איןנו מקבלת את גרסתו כי ניגש לילדיה המשותפת בגין המשחקים באופן תמים ולגיטימי, כי גרסה זו מתעלמת מהעובדת שאר יום קודם לכן העזיקה המתלוונת משטרת ביתו, והנאים ידע זאת היטב. בנוסף, איןנו מקבלת את ההסביר המיתמן של הנאשם, לפיו לפטע גילה שהוא מחזיק ביד את הטלפון של המתלוונת (עמ' 53 ש' 11), והעדפותו את גרסת המתלוונת, הנתקמת בעדות העודה אדריאנה, כי הנאשם חטף את הטלפון כשהabin שהמתלוונת מתכוונת להזעיק משטרת. יש לציין כי אין מחלוקת שהנאים החזיר למתלוונת את הנheid מיד לאחר מכן.

.32 לגבי המקרים האחרים, המוקדמים יותר, שבהם יויחסו לו אלימות כלפי המתלוונת, הנאשם העיד כי לא הכה אותה וכי איןו מרים ידיים על בחורות (עמ' 55 ש' 30), למעט צביטה שצבעת את המתלוונת בתגובה לצביטה שהיא הקדימה לצבוט אותו. הנאשם הכחיש שאי פעם חנק את המתלוונת, או כי דחף אותה, ואף נימק: "היא נמוכה ואם אתן לה כאפה אני עלף אותה" (עמ' 56 ש' 26).

.33 הנאשם הותיר רושם שלילי בגרסתו ובתנהלו. התנהגותו בבית המשפט, כלפי באי כוחו שייצגו אותו נאמנה, עד שבקשׂו, זה אחר זה, להשתחרר מייצגו עקב זלוזו בהם, ובהמשך כלפי העדים השונים, העידה על אופיו, ולא לטובה. הנאשם חקר את העדים באופן תוקפני, בדרך אשר לא נולואה לה כל תמייה ראייתית שהיא מצופה שתציג. כך לדוגמה, הטייח הנאשם בשלושת החוקרים שחקרו אותו, אלמוג י nib, מיכאל ללוש ואורית תורגמן (שהשתתפה בחילק מהפועלות), טענו בוטות ביותר. הדברים הוכחו מכל וכל על ידי אנשי כוס מים, וכי שתי החוקרות ניבלו פיהם בחקירה באופן גס ביותר. הדברים הוכחו מכל וכל על ידי אנשי המשטרת, ואני מקבלת את גרסתם. יש לזכור כי הנאשם היה מיוצג במקרה מההילך, וכי חומר החקירה, לרבות証據, המצלמות, הועתק, וחרף זאת הנאשם, על ידי באי כוחו או בעצמו, לא הציג כל אסמכתא ליחס בוטה או לא מקצועני של מי מהחוקרים אלו.

.34 האשמות בוטות הוושמעו מפי גם כלפי המתלוונת, על אף שהיא שותה, וכי עסקה בנעוריה בזנות, כלפי אביה, כאלו שהוא ניצל אותו כספית וישן בביתו. הטענות הוכחו, ובלטה חימתו של אבי המתלוונת, מר קוסטרוב, אשר כעס מאד על קזו החקירה, והכחיש באופן מעורר אמון את הטענות. גם כלפי העודה

רחל שטרית, טען הנאשם טענות שונות אשר העדה, שקרובה אליו, הכחישה. בשלב מסויים בחקירה הנגידית על ידי הנאשם, התברר שהנאשם התקשר לגבי שטרית ממעצרו, וניסה לשוחח עמה טרם עדותה מטעם התביעה, לגבי העדות הצפוייה (עמ' 10 ש' 5). מדובר בניסיון להשפיע על עד, ועל התנהלות שלילית.

35. גישתו של הנאשם והתנהלותו בתקופת החקירה המשטרתית מוסיפה לראשם בלתי חיובי שהותיר. הנאשם לא הגיע למשאל, חרב זימנו על ידי השוטרת נוי דסה (ת/1), וסירב להגיע גם בשיחת טלפון עם החקירת אלמוג אליו מיום 9.7.20, שבה, לבקשת החקירה שיתיצב, הודיע כי הוא "אוסף ראיות נגד המתלוננת", ורק אחרי שיסים יגיע לחקירה (ת/9). בבית המשפט, בחקירה הנגידית, הנאשם אמר את הדברים הבאים:

"במשטרה אני תמיד משקר. בית המשפט הואאמין עלי. בכל המשפטים שלי הורשעתי במה שהודיעתי כי אני לא מסתר ומספר רקאמת" (עמ' 59 ש' 30) מדובר בגישה שלילית המUIDה בשילילה על הנאשם.

בהמשך לדבריו של הנאשם יש לציין כי מצאתי שגם בבית המשפט אינו נצמד לאמת, בניגוד לעיקרון המנחה אותו, לשקר רק במשטרה, ולספר אמת בבית המשפט.

36. הנאשם לא הביא כל עד הגנה לתמוך בගרטסו, אף לא את העד סהר וקנין, שאט שמו הזכיר כדי שעתיד להעיד מטעמו.指出 כי המשטרה פנתה לווטו וקנין, שסירב למסור גרסה, וכן נעשו פניות לשכנים נוספים, אשר מסרו כי אינם מעוניינים לשתף פעולה ולהסתבר עם הנאשם שהנו עברין (ראה מזכירים ת/7, ת/10, ת/12).

37. הנאשם לא הכחיש, כאמור, שדירתה של המתלוננת נשכחה על ידה בלבד, וכי הוא הגיע לחווית עמה שם אחריו שהשתחרר ממארס משמעותי שריצה בגין עבירות סחר בסמים. לגבי הטענה שסירב לעזוב, חרב בקשוטיה ממנו, הנאשם הגיב בשילילה, וטען כי הifieר הוא הנכון, כי המתלוננת לא רק שלא רצתה שייעזוב, אלא התלוננה על כך שלא היה מספיק בבית עמה ועם הילדה. התרשםתי כי מדובר בזוג צעירים, אשר ערבות אירועי כתוב האישום חיו בחלוקת תמידית, אשר תפסה את מקומם של קשרי אהבה הדדיים מהעבר. השתכנעתי בתמונה שתוארה על ידי המתלוננת, לפיה הנאשם נהג בה בחווית עמה בלבד תמיד, התרועעת מוחץ לבית, אי השתפות כלכלית בהוצאות, שימוש בסמים בבית, וחס משפיל, וכי עקב התנהגותו העדיפה שייעזוב, אך הוא לא היה עוזב, וכשדרשה זאת הגיב באלימות במספר מקרים, תקף אותה, אים והזיך בזדון לרकוש. גם המתלוננת גילתה אסטרטיביות כלפי הנאשם, דרשה שייצא, הטיחה בו את דעתה עלי, ואף ארזה את בגדי בשקיות, והוציאה אותו החוצה מספר פעמים. לא מצאתי כי התנהגותה, אותה לא הכחישה, סותרת את המיחס לנאים, ואין לנאים כל הגנה על בסיס פעללה של המתלוננת כלפיו. לא מדובר בהגנה עצמאית מפניה, אלא בתקיפות פיזיות יזומות.

38. אף לא אחד מהנימוקים שהשמיין הנאשם לכך שהמתלוננת יעליל עליו לשווה לא נמצא כנימוק

משמעות. כאמור, לא שוכנعني כי מדובר בעילה בשל קנהה של המתלוונת או על רקע חשדה לא נאמנות מצד הנאשם. בנוסף, לא ראייתי כל הגיון בטענה כי המתלוונת ביקשה לסליקו מביתה כדי לשמר עצמה ריהוט וטלויזיה השיכים לו, שנמצאים בדירה. מדובר בטענה קלושה, המושמעת מאדם בן 30, לגבי דירה שבה מתגוררת בת זוגו לשעבר עם בתו היחידה, לגבי רכוש דל יחסית, אשר היה מצופה כי אב משפחה יספק לילדיםו. מוקובלות עלי תגובתה של המתלוונת לעניין זה בעמ' 36 ש' 5, שם אמר לה הנאשם שייקח ממנו את הטלויזיה, והוא הגיבה בכך שאם יקח מבתו את "הפלזמה" היא לא תיתן לו לראות את הילדה. התגובה ממחישה עד כמה מוקוממת הטענה אליו שמדובר בתלוונה כזבת משיקולים חומריים. אין הגיון בטענה שהמתלוונת בחרה להتلונן כדי לסליק את הנאשם מהבית, וטענה זו נוגדת את גרסת הנאשם כי המתלוונת רצתה אותו בבית כמה שיותר. יש לזכור כי התלוונה הוגשה לראשונה ביום 20.7.20 בשעות הלילה המאוחרות ע"י מתלוונת מפוחדת, שהודיעה כי הנאשם צעק אים והשליך חפצים חמוץ לבית - נסיבות אלה שוללות הפללה שקרית ויזומה, והן מהוות סימניאמת.

39. עדותה של המתלוונת, ביצירוף ראיות נוספות כפי שפורט, ביסטו למעלה מכל ספק את טענות ועובדות כתוב האישום. הנאשם לא עורר בגרסתו, שאומרה איyi מקבלת, ספק במאגר הראייתו.

באשר לסעיפי האישום - כפי שנטען בכתב האישום, שוכנعني כי הנאשם תקף את הנאשנת מספר פעמים. באחד המקרים גرم לה לשטףدم ברגלה, מהוות "חבלה של ממש", וכן יש להרשיעו במקורה זה **בתקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, ואילו במקרים הבודדים האחרים, יש להרשיעו ב"**תקיפה סתם**", **של בת זוג**. שוכנعني עוד כי בלילה של יום 20.7.20 הנאשם אים על המתלוונת, עקב מניעת כניסה לדירה על ידה, ואמר לה **חכי חכי אני יודע שמחר את הולכת לעבודה** וכוכ: **"אנחנו נפגש, חכי מה יקרה לך"**, ובדבריו אלה עבר **עבירות איומיים**. בנוסף, הנאשם ביצע מספר עבירות **היזק לרכוש בمزיד**, עת פגע בתריסים וברשתות הדירה כפי שפורט וגרם לנזק. באירוע האחרון, בגין המשחקים, הנאשם נטל מהמתלוונת את הטלפון שלה, כדי שלא תתקשר למשטרה, ולבסוף החזר לה את המכשיר. הנאשם אף ביקש מהעדה אריאנה שלא להתקשר למטריה - **בק ניסה הנאשם לשבש מהלכי משפט**.

לסיכום - אני מרשיעה את הנאשם בכל העבירות המียวחות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"א, 23 מרץ 2021, במעמד הצדדים